

Xuân tha hương Nhớ thương quê nhà

Lâu lăm rồi con chưa về thăm mẹ
Đất khách buồn ngồi nhớ đến cố hương
Nhớ ngày nào con đau xót lên đường
Mẹ tiễn con đi với đôi dòng lệ.

Đêm u buồn ánh trăng tà vừa xế
Chuyến tàu đêm ra bể máy ngập ngừng
Như nương níu quê hương muôn dừng lại
Lòng con buồn đôi dòng lệ rưng rưng.

Nay Xuân về con nhớ quá vô chừng
Nhớ cây mai vàng nở rộ vào xuân
Cha khéo cắt từng cành từng nhánh đẹp
Ba mươi tết, cắm vào bình để chung.

Rồi thấp nhang cúng lạy đốt pháo mừng
Tiễn năm cũ chào xuân vào năm mới
Đã từ lâu rồi con hằng mong đợi
Một ngày về vui Tết tại quê nhà.

Cùng cha đi thăm bà con lối xóm
Thăm thân nhân và tảo mộ ông bà
Bốn mươi năm rồi con đã cách xa
Mong được thế để trọn tình trọn nghĩa.

Con mong lăm. Mẹ ơi! con sẽ về
Đốt nén hương vái vọng linh người chết
Cho quê mình được hưởng vạn niềm vui
Đó là điều con hằng mong trước hết.

SONG AN CHÂU
GA, Xuân Ất Mùi, 2015

Có nhớ...

Có nhớ gì không... thuở học trò?
Một thời đẹp quá, những hồn nhiên.
Nghiêng nghiêng nét chữ, mờ lưu bút.
Đã mấy mùa rồi, hạ nhớ thương.

Có nhớ gì không... những con đường?
Hàng me trút lá, nắng chiêu buông.
Mông lung chân bước, hồn vô định.
Có phải người về... lạ cố hương.

Có nhớ gì không... nhớ cội nguồn?
Dáng mẹ hao gầy, ngóng đợi con.
Phương xa, có ấm ngày đông rét.
Gió bắc lùa về, mẹ chẳng yên.

Có nhớ gì không... những nỗi niềm?
Nỗi niềm đất khách, nỗi niềm riêng.
Nghe trong tiếng gió từng hơi thở.
Xạc xao... nhớ mẹ... nhớ quê hương.

Lý Quan Thụy